

The image shows several traditional Finnish Karelian kokkaniekkavyöt (braided belts) laid out on a wooden surface. The belts feature intricate geometric patterns in red, white, and blue. One belt is coiled into a spiral in the bottom left corner. The text 'Karjalaiset kokkaniekkavyöt' is overlaid in white on a semi-transparent purple background.

Karjalaiset kokkaniekkavyöt

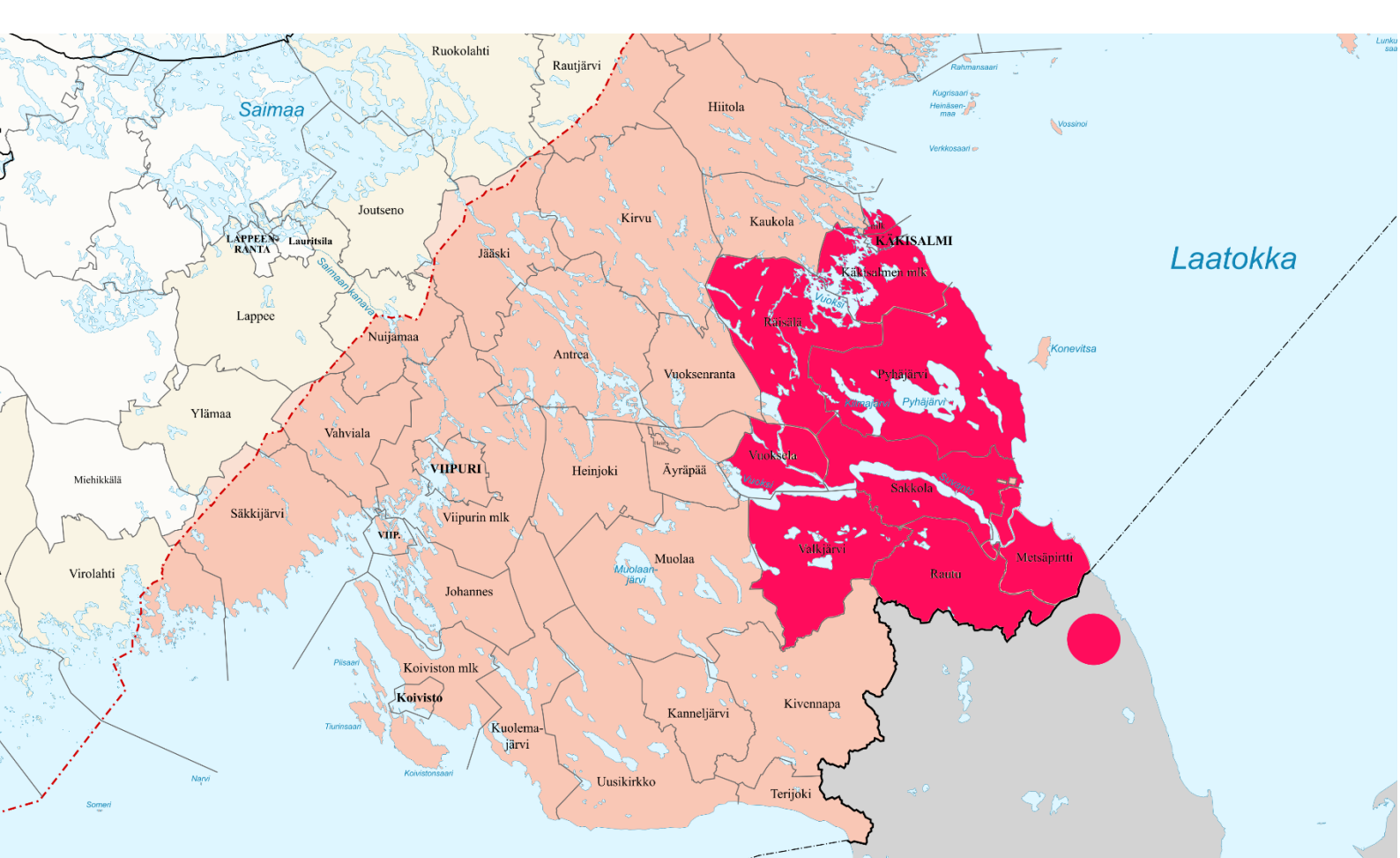
Kaplas, Ella. "Karjalaiset kokkaniekkavyöt." *Kaplaan kotipaja* (blogi), 2024.

Johdanto

Kokkakuvioisia voitä on Kannaksella käytetty ainakin Sakkolassa ja Raudussa sekä Käki-salmen kihlakunnan eteläisissä pitäjissä. Tämä voidaan päätellä museokokoelmien nauhoista, Theodor Schvindtin nauhikirjan (1903) nauhoista sekä kirjallisista lähteistä. 1920-luvulla keretyssä aineistoissa mainitaan kokkaniekkakuvio Inkerin Miikkulaisessa, Pyhäjärveltä ja Käkisalmen pitäjästä (Vahter 1924).

Karttaan on merkitty ne pitäjät, joista on tieto ainakin yhdestä kokkaniekkanauhasta. **Sakkolasta ja Raudusta** on säilynyt sekä kudottuja nauhoja että piirroksia. Osa piirroksista on täysin samanlaisia säilyneiden nauhojen kanssa, ja todennäköisesti piirrokset on tehty juuri näiden nauhojen perusteella. **Pyhäjärveltä** on yksi piirros kokkaniekkakuvio-oidusta nauhasta. **Käkisalmen ja Räisälän** pitäjistä on kummastakin säilynyt yksi nauhamalli, Käkisalmesta ihan oikea nauha ja Räisälästä piirros. Nauhat ovat punavihreitä ja lähes identtisiä. **Valkjärveltä** ei ole säilynyt piirroksia nauhoista, mutta Pietarin Kunstkameran kokoelmissa on useita valkjärveläisiä nauhoja. Erityisesti koska kyseessä on ulkomainen museo, herättää tämä pienen epäilyksen: ovatko kaikki valkjärveläisiksi kortitetut nauhat todella valkjärveläisiä? Inkerin puolelta **Miikkulaisesta** on lisäksi säilynyt yksi kokkaniekkavyö, joka väritykseltään ja rakenteeltaan on hyvin samanlainen kuin Sakkolassa ja Raudussa kudotut vyöt.

Kannaksen Karjalassa kokkaniekkakuviointia on siis todennäköisesti käytetty yksinomaan Laatokan länsirannan pitäjissä. Kartassa ovat maalattuina myös Vuoksela ja Metsäpirtti, jotka on lohkottu Sakkolasta ja Valkjärvestä.

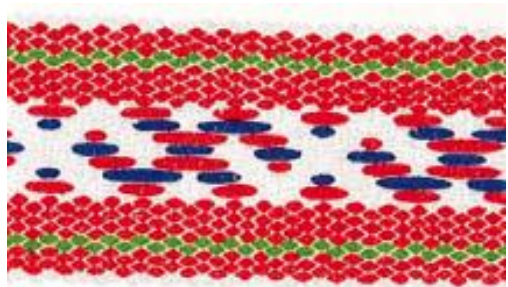

Lähdemateriaali

Lähteenä tässä ohjevihossa ovat museokokoelmien nauhat sekä Theodor Schvindtin vuonna 1903 julkaiseman *Nauhakoristeita*-kirjan piirrokset. Osa kirjan nauhamalleista on piirretty meillä museokokoelmissa olevien nauhojen perusteella. Vertaamalla museonauhaa sekä siitä tehtyä piirrosta on mahdollista havaita, että piirroksessa on menetetty alkuperäisen nauhan materiaalin tuntu ja kolmiulotteisuus. Alla on esimerkkinä rinnastettu keskenään nauha (KA287) sekä todennäköisesti juuri tämän nauhan perusteella tehty piirros. Toisaalta piirrosten perusteella on mahdollista saada lisää tietoa nauhan värityksestä silloin, kun alkuperäisessä nauhassa ei ole enää mahdollista erottaa osaa väreistä.

Kansallismuseo KA287

Schvindt 1903, nro. 110

Nauhojen käyttäminen

Kannaksen alueelta on hyvin vähän muistitietoaineistoa nauhojen valmistamisesta ja käyttämisestä. Schvindt kokosi kattavan mallioppaan nauhoista, mutta käsitteli hyvin vähän niiden käyttöä teoksessaan *Kansanpukuja Suomessa 1800-luvulla: Karjala*, 1913. Samoin U. T. Sirelius käsittelee nauhojen käyttämistä melko suppeasti teoksessaan *Suomen kansanpukujen historia*, 1916.

Tyyni Vahter keräsi muistitietoa pari vuosikymmentä Sireliusta ja Schvindtiä myöhemmin. 1920–1930-luvuilla harva tiedonantajista oli enää itse valmistanut pirtanauhoja. (Vahter 1924). Sireliuksen (1916) mukaan Pyhäjärvellä kokkaniekkanauhvoja käytettiin vöinä. Vahterin aineistossa (1924) ilmenee, että Pyhäjärvellä kokkaniekkanauhvoja käytettiin myös säärsiteinä. Leveytensä puolesta monet kokkaniekkanauhvat sopivatkin käytettäväksi niin vyönä kuin säärsiteenä. Kapeimmillaan kokkaniekkanauhvat ovat todennäköisesti olleet noin sentin levyisiä. Pyhäjärvellä niiden mainitaan olleen sormenlevyisiä (Vahter 1924).

“Pyhäjärvellä vyötettiin [hartuus]hame kokkaniekkaka- eli vironvyöllä rintojen alta – näiden piti mitä enemmän esiintyä – mutta muissa mainitussa pitäjissä [Sakkolassa, Raudussa ja Metsäpirtissä] niiden yläpuolella.” (Sirelius 1916, 94.)

Lähteet

Schvindt, T. *Kansanpukuja Suomessa 1800-luvulla: Karjala*. 1913.

Schvindt, T. *Nauhakoristeita*. Suomalaisen kirjallisuuden seura, 1903.

Sirelius, U. T. *Suomen kansanpukujen historia: sisältää 439 tekstikuvaa ja 24 kuvataulua, joista 5 värillistä*. Suomalais-ugrilainen seura, 1916.

Vahter, Tyyni. ”Eräiden Karjalan pitäjien käsityöstä ja puvuista 1923–1924.” Virkamatka 1924. Museovirasto.

Langat

Historialliset kokkaniekkavyöt ovat olleet kapeita, reilun sentin levyisiä, mikäli niissä ei ole ollut leveitä reunoja. Vöihin on siis käytetty ohutta lankaa.

Olen kokeillut monia lankayhdistelmiä ja todennut toimivaksi paksuudeltaan noin 100g=400m villalangan ja 6-säikeisen kalalangan tai 16/2 NeL pellavalangan. Tällä yhdistelmällä nauhoista tulee leveämpiä kuin alkuperäisistä. Valitsemalla suhteessa paksumman kuviolangan saat vahvemman kolmiulotteisen vaikutelman, toisaalta ohuemman kuviolangan kanssa kuvio saattaa näyttää siistimmältä.

Historiallisesti kokkaniekkavöissä on käytetty villalankaa, usein kaksisäikeistä, kuviolankana sekä reunan rajoissa. Pohjaloimessa sekä kuteena on yleensä käytetty valkoista tiukkakierteistä pellavalankaa. Nykylangoista esimerkiksi ohut Pirkka-lanka (tex 125×2, 100g=400m) sopii kuviolangaksi sekä reunaraitoihin hyvin. Pellavalangalla on vaikeampi kutoa kuin puuvillalla, minkä takia puuvilla voi olla hyvä valita aloittelevalle kutojalle. Puuvilla on pellavaa pehmeämpää, ja siksi pohjaloimeen ei välttämättä kannata valita kaksisäikeistä puuvillalankaa. 6-säikeinen kalalanka jäljittelee historiallista pellavalankaa mielestäni melko hyvin.

Tehdasvalmisteiset värit tulivat saataville vasta 1800-luvun loppupuolella, minkä takia karjalaisissa pirtanauhoissa on yleensä käytetty maanläheisiä värejä: ruohonvihreää, hieman rusehtavaan taittavaa tai hyvin vaaleaa keltaista, indigon sinistä ja tomaatinpunaista tai palanutta oranssia. Aika on kuitenkin muuttanut museonauhujen värejä, ja aivan varmasti väreistä ei voi sanoa. Valokaisematon puuvillalanka puolestaan sopii värinsä puolesta hyvin pohjaloimeen. Pellavalangoista kannattaa valita osittain valkaistu lanka, sillä myös historialliset pirtanauhat kudottiin valkaistusta pellavasta.

Kansallismuseo KA289

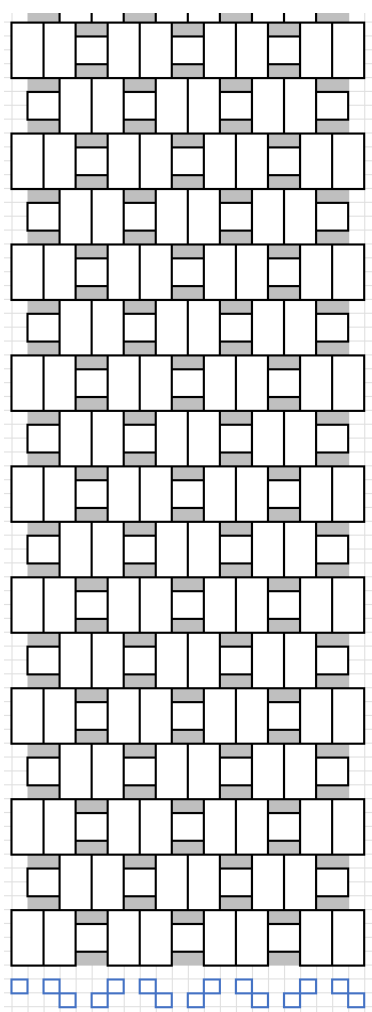
Suosittelut langat:

- Pohjaloimeen ja kuteeksi pellava- tai puuvillalanka, tiukkakierteistä ja vaaleaa. 100 g = noin 500 m-650 m. Esimerkiksi kalalanka (tex 30×6, 100g=530m); 16/2 pellavalanka (tex 102×2, 100g=490m).
- Kuvioloimeen ja reunoihin villalankaa, mieluiten löyhäkierteistä. 100g = noin 400m. Historiallisinta on valita kaksisäikeinen täysvillalanka esimerkiksi ohut Pirkka (tex 125×2, 100g=400m). Myös tavallinen sukkalanka (tex 60×4, 100g=420m) käy.

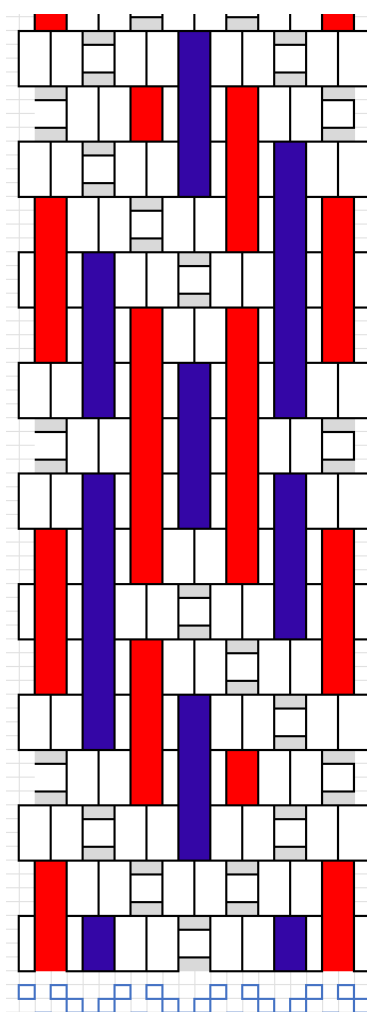
Kokkaniekkanauhan rakenne

Kaaviossa alla on esitetty nauhan eri osat sekä niiden esittäminen loimen ohjekaaviossa.

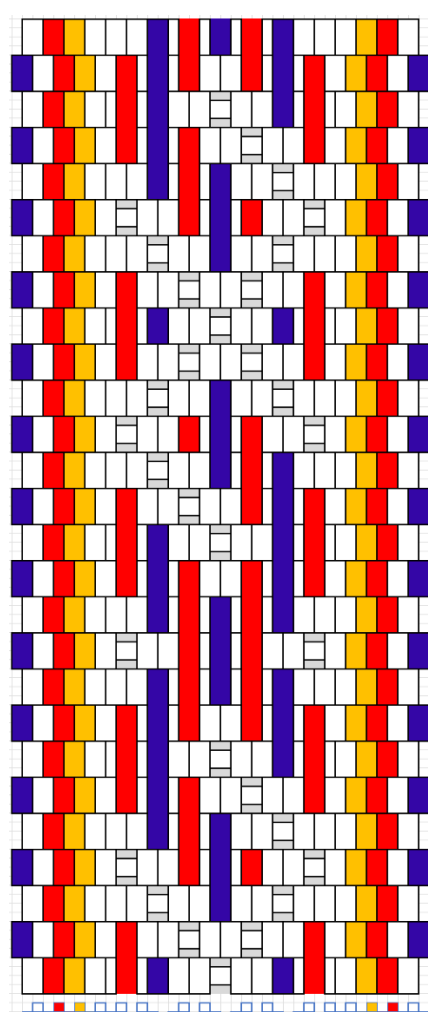
1. Kaikissa tämän vihon nauhoissa on samanlainen pohjaloimi, jossa on paikka seitsemälle kuviolangalle. Pohjaloimi on yleensä valkoista pellavaa.
2. Kuviolankoja on kokkaniekkavöissä seitsemän. Usein kuviolankojen väri vaihtelee siten, että joka toinen lanka on punainen ja joka toinen sininen tai vihreä. Yhdessä mallissa kaikki kuviolangot ovat punaisia. Kuviolangot merkitään loimen kaaviossa omalle rivilleen, sillä kuviolangot ovat pirrassa omassa tasossaan.
3. Kuvio-osan ympärillä on kaikissa nauhoissa reunat. Reunat voivat olla hyvin eri paksuiset. Useissa malleissa uloimpana kulkee sininen loimilanka, mutta näin ei ole kaikissa. Usein reunat ovat symmetriset eli puoliskot ovat toistensa peilikuvat.

1. pohjaloimi

2. Kuvio-osa: pohjaloimi ja kuviolangot

3. pohjaloimi, kuviolangot ja reunat

Pirta

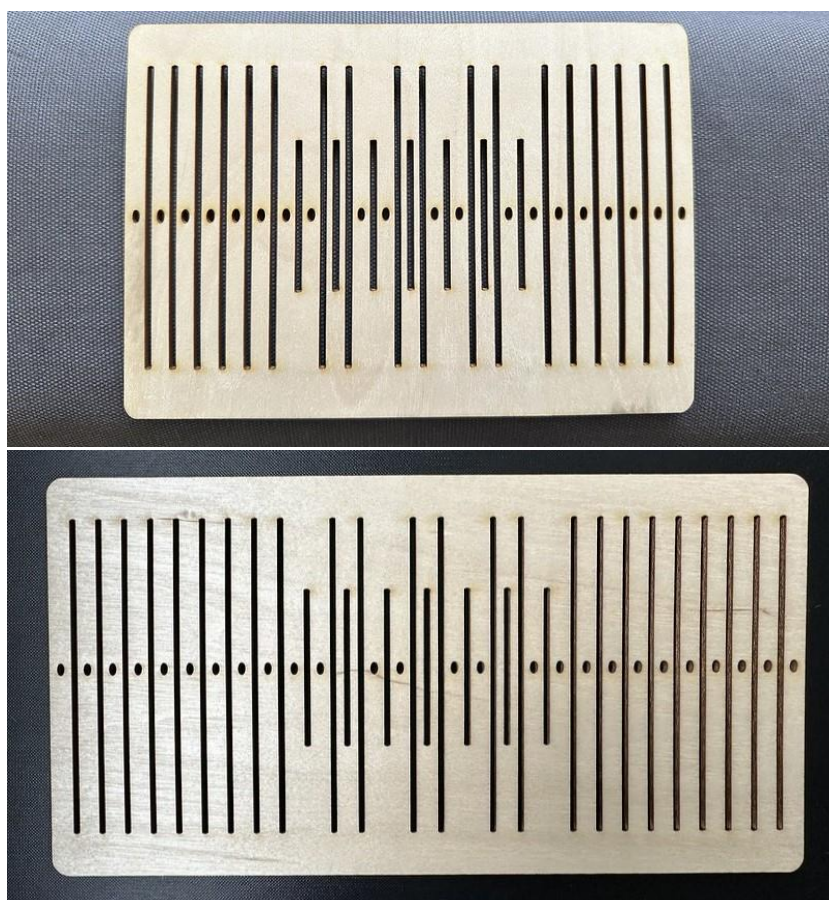
Kaikissa tämä vihon kokkaniekkavöissä on seitsemän kuviolankaa. Tavallisia 7-kuviolankaisia pirttoja saa ostettua netistä (Stoorstålka, Harvestloom). Osassa kokkaniekkavöistä on leveät raitareunat, eivätkä leveimmät mallit mahdu tavalliseen 7-kuviolankaiseen pirtaan. Leveitä malleja varten voit valmistaa itse erikoispirran. [Lue ohjeet täältä](#). Leveitä malleja on mahdollista myös muokata omaan pirtaan sopiviksi.

Historiallisesti kuviollisten nauhojen kutomiseen ei välttämättä edes käytetty pirtaa, vaan loimi kulki lankaisten irtoniisien läpi (Vahter 1924). Kaikki kuvioidut nauhat voi kutoa myös aivan tavallisella kuvioaukottomalla pirralla. Tavallisen pirran langoitusta ei kuitenkaan ole ohjeistettu tässä vihkossa.

Kunkin nauhaohjeen yhteydessä on loimen kaavakuva. Kaavakuvaan on kirjattu, riittääkö nauhaan tavallinen 7-kuviolankainen pirta, vai tarvitaanko siihen levennetty pirta.

Suosittelut pirrat:

- 7-kuviolankainen ([suora linkki tiedostoon, ulkoinen sivu](#))
- 7-kuviolankainen levennetty ([suora linkki tiedostoon, ulkoinen sivu](#))

Kuvion muunteleminen

Kokkaniekka muistuttaa läheisesti hakaristiä eli vääräpäätä. Halutessaan kokkaniekkojen sijaan kuviona voi käyttää kalanpyrstökuviota, ristejä tai omenaisia. Kuviota on varioitu tällä tavoin myös historiallisissa nauhoissa, erityisesti nauhan päätä kohden.

Ristit ovat nimensä mukaisesti x-kuvioita. Ristien väliin jää nauhan toisella puolella omenaisiksi kutsuttuja kärjellään seisovia neliöitä. Kalanpyrstöksi tai -purstoksi kutsutaan nuolikuvioita.

Nauhassa KA287 on käytetty näitä kaikkia. Suurimmassa osassa nauhoista kuviota ei ole ainakaan tarkoituksella muunneltu ollenkaan. Kunstkameran nauhassa 323-36/6 on kudottu kalanpyrstöä nauhan päähän.

Kansallismuseo KA287

Kunstkamera 323-36/6

Päiden koristelu

Yhdessä tapauksessa esikuvana olleessa nauhassa nauhan päät ovat vapaana, eikä niitä ole erityisesti koristeltu (Kansallismuseo KA289). Tämä on kuitenkin poikkeus, ja muiden lähteenä olleiden museonauhojen päitä on somistettu.

Kokkaniekkavöiden päitä on koristeltu ostokankaasta leikatuilla kangastilkkuilla (Kunstkamera 323-36/6, 323-36/7; Kansallismuseo KA8832). Myös muulla tavalla kuvioitujen nauhojen päihin on tehty kangasterttuja ainakin Käkisalmen kihlakunnan pitäjissä.

Sakkolassa ja Raudussa lisättiin nauhan päissä kuteen joukkoon loimilangan pätkiä (Kansallismuseo KA4754, KA287, KA288). Samanlaista koristelutyyliä on käytetty Inkerissä (Kansallismuseo SU4304:65, SU4304:91, SU4524:21, SU5020:5, SU5020:7). Saatavilla olleen tiedon valossa tällaista koristelutapaa on Suomen puoleisella Kannaksella käytetty ainoastaan Sakkolassa ja Raudussa.

Useissa nauhoissa kutominen on aloitettu yksinkertaisella ruudukkokuviolla. Tapa on ollut niin yleinen, että kutoisin ruudukkoa kaikkien kokkaniekkavöiden alkuun parin sentin matkalta silloinkin, kun päiden viimeistely ei ole tiedossa.

Kansallismuseo KA8832

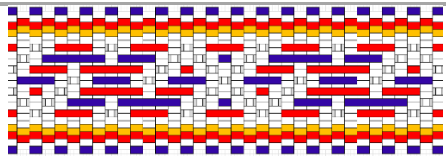
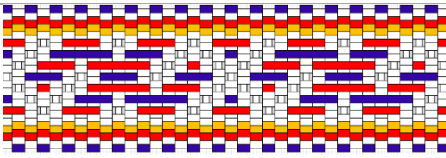
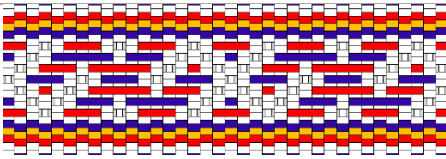
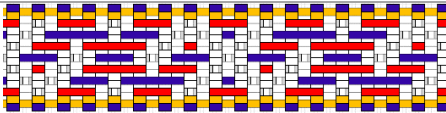
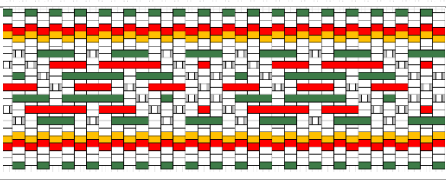
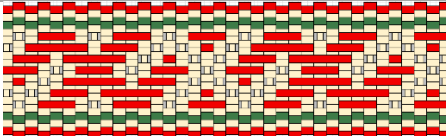
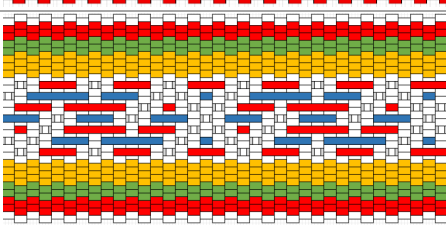
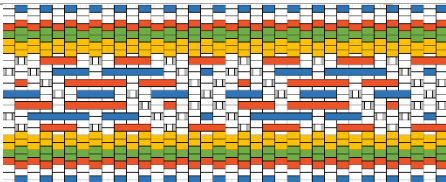
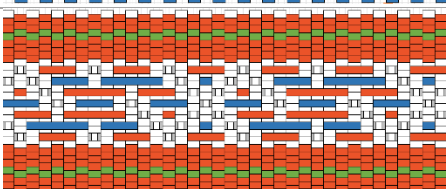

Kansallismuseo KA288

Ohjeet

Pitäjä	Esikuva	Muuta	
Valkjärvi	Kunstkamera 323-36/6	leveys 11 mm	
Valkjärvi	Kunstkamera 323-36/7	leveys 13 mm	
Sakkola	Schvindt 1903, nro. 109		
Sakkola	Schvindt 1903, nro. 107		
Käkisalmi Räisälä	Kansallismuseo KA8832 hyvin samanlainen kuin Schvindt 1903, nro. 108		
Sakkola	Kansallismuseo KA4754		
Sakkola Rautu	Kansallismuseo KA289 Schvindt 1903, nro. 111	levennetty pirta	
Sakkola Rautu	Kansallismuseo KA288	levennetty pirta	
Sakkola Rautu	Kansallismuseo KA287 Schvindt 1903, nro. 110	levennetty pirta	

Valkjärvi

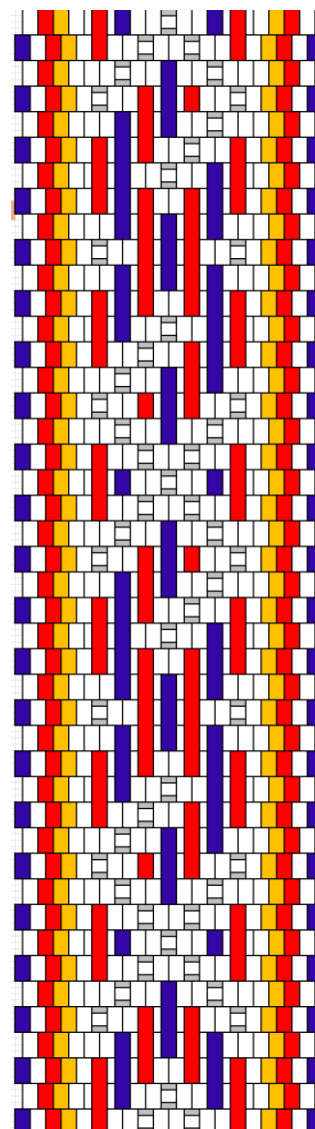
Loimi:

8 punainen
4 keltainen
5 sininen
22 valkoinen

Kude: valkoinen

Esikuva: Kunstkamera 323-36/6. Leveys 11 mm. Kangasterttujen pituus 7 cm. Nauhan toisessa päässä näkyy, että alkuun on kudottu yksinkertaista ruudukokuviota, sitten kalanpyrstöjä ja sitten aloitettu kokakuvio.

Mallinauha: Leveys 16 mm. Stoorstålkan Áhkko (tex 56x4, 100g=450m). Pohjaloimi ja kude 6-säikeistä kalalankaa (tex 30x6, 100g=530m). Nauhan päissä on puuvillakankaiden tilkkuja.

7-kuviolankainen pirta											
kuviolanka											
pitkä rako											
reikä											
1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6

Valkjärvi

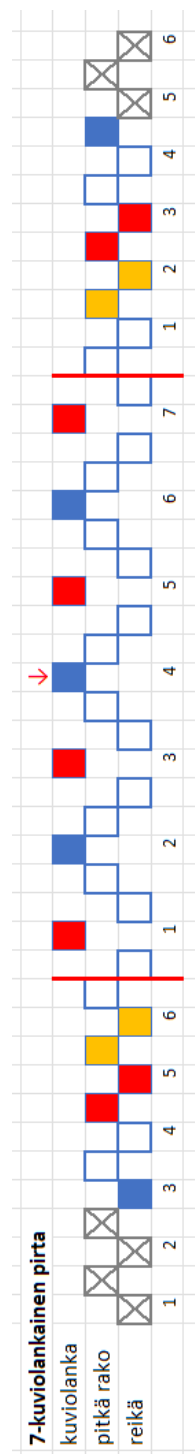
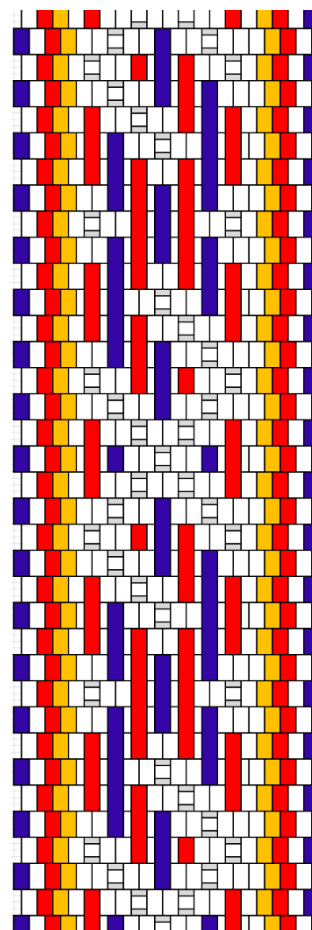
Loimi:

8 punainen
4 keltainen
5 sininen
21 valkoinen

Kude: valkoinen

Esikuva: Kunstkamera 323-36/7. Nauha on lähes identtinen edellä esitetyn nauhan 323-36/6 kanssa. Tässä nauhassa reunat ovat epäsymmetriset. Nauhan leveys 13 mm, tertun pituus 6 cm. Tertut eivät ole kuvassa näkyvissä. Lankojen säielukua ei pysty päättelemään kuvasta. Todennäköisesti punainen ja sininen kuviolanka ovat kaksisäikeistä villalankaa.

Mallinauha: Leveys 17 mm. Kuviolankana on Novita Venla (tex 60x4, 100g=420m). Pohjaloimi ja kude 16/2 pellavalankaa (tex 102x2, 100g=490m), väri valkaisuvalkoinen. Valkaisuvalkoinen pellava on kuvionauhoihin liian harmaata. Päissä puuvillakankaasta leikat-
tuja tilkkuja.

Kunstkamera 323-36/6

© MA9 PAH

Kunstkamera 323-36/7

Pyhäjärvi

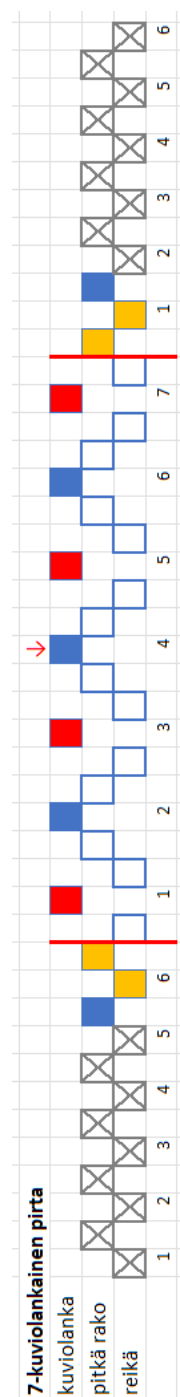
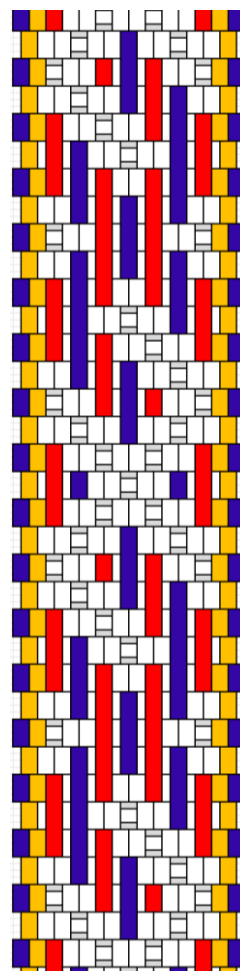
Loimi:

4 punainen
5 sininen
4 keltainen
14 valkoinen

Kude: valkoinen

Esikuva: Schvindt 1903, nro. 107. Esikuvan leveys, materiaali tai päiden viimeistely ei ole tiedossa.

Mallinauha: Leveys 18 mm. Kuviolanka ja reunat ovat Wetterhoffin Tuukkaa (tex 200x2, 100g=225m), sininen 157, punainen 249 ja keltainen 182. Pohjaloimi ja kude ovat 12-säikeistä kalalankaa (tex 30x12, 100g=256m). Langat ovat malliin liian paksuja.

Käkisalmi

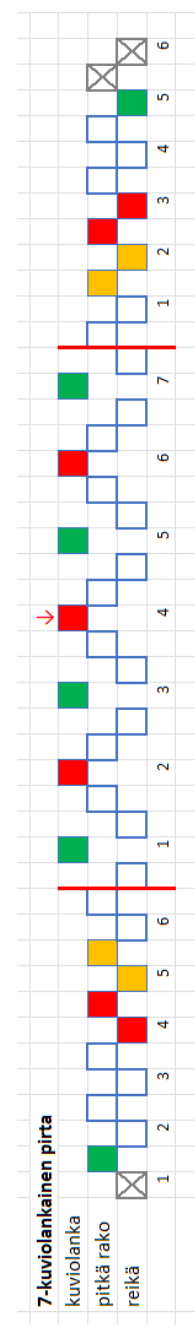
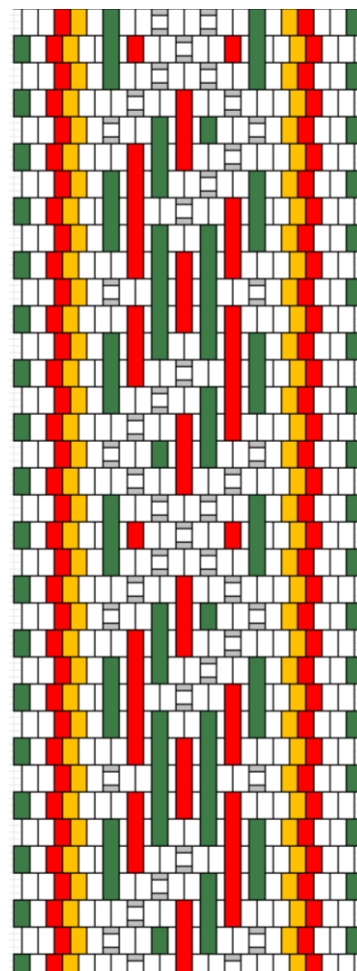
Loimi:

6 vihreä
7 punainen
4 keltainen
25 valkoinen

Kude: valkoinen

Esikuva: Kansallismuseo KA8832. Tarkaksi paikaksi on merkitty Norsjoki. Nauhan päissä on ostokankaista leikatut tertut. Toisessa päässä näkyy, että ennen kokaniekkakuvion aloittamista on kudottu yksinkertaista ruudukkokuviota. Nauhan vihreä väri on poikkeuksellisen kirkas metsäisen vihreä. Nauhan päihin ei ole jätetty näkyviin langan päitä, joten loimilankojen materiaalia ja säielukua ei voi sanoa varmasti. Nauhan leveys ei ole tiedossa. Kansallismuseon KA8832 on lähes identtinen Schvindtin (1903) kirjan nauhaan nro. 108, Räisälä, nähden. Schvindtin kirjan nauhassa reunat ovat symmetriset ja kuviossa värit ovat toisin päin.

Mallinauha: Leveys 18 mm. Kuviolanka ja reunat ovat Novita Venlaa ja Austermannin Step Classicia (tex 60x4, 100g=420m). Pohjaloimi ja kude ovat kaksisäikeistä Lankavan 8/2- puuvillalankaa (tex 76x2, 100g=658m). Langat ovat malliin sopivan paksuisia. Kaksisäikeinen puuvillalanka on pehmeämpää kuin vastaava pellavalanka.

Sakkola

Loimi:

11 punainen (paksumpi)

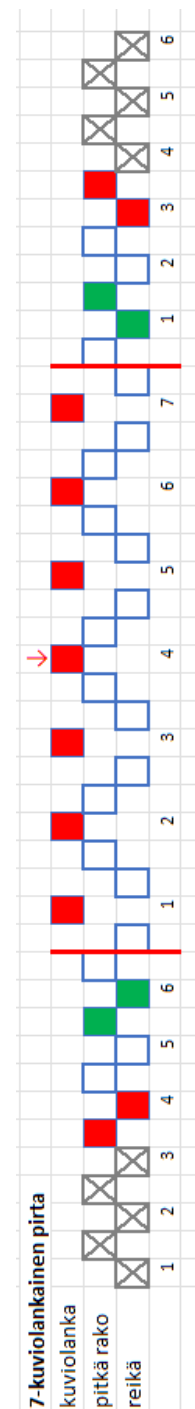
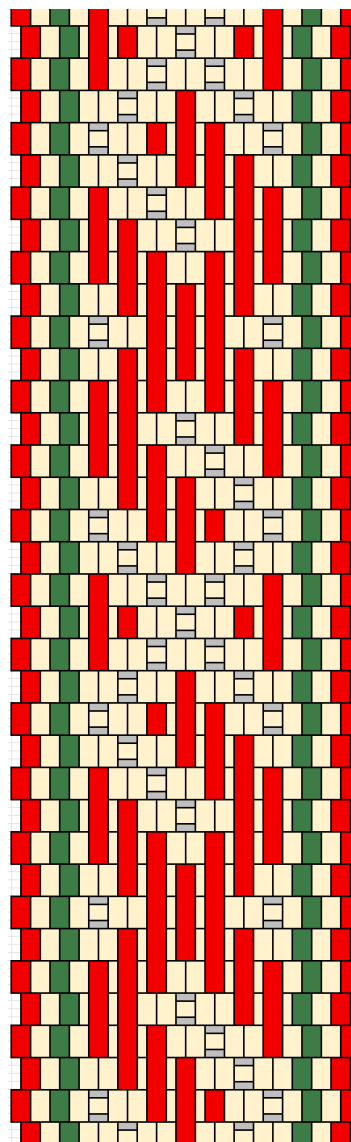
4 vihreä

20 vaalea keltainen (yhtä paksu kuin vihreä)

Kude: vaalea keltainen

Esikuva: Kansallismuseo KA4754. Nauhan päihin on lisätty kuteen joukkoon ylimääräisiä langanpätkiä. Toisessa päässä näkyy, että ennen kokkaniekkakuvion aloittamista on kudottu yksinkertaista ruudukkokuviota. Nauhan vihreä lanka on kaksisäikeistä ruohonvihreää villalankaa. Punainen loimilanka on kirkas, päistä huopunut, mahdollisesti yksisäikeinen ja paksu. Pohjaloimi on kellertävää kaksisäikeistä villalankaa. Kude on mahdollisesti samaa villalankaa kuin pohjaloimi. Nauhan leveys ei ole tiedossa.

Mallinauha: Leveys 19 mm. Punaisena on käytetty paksua Pirkka-lankaa (tex 285×2, 100g=170m) ja vihreänä sekä pohjaloimessa ohutta Pirkka-lankaa (tex 125×2, 100g=400m), värit 3613 ruoho ja 209 vilja. Nauhan päihin on lisätty kuteen joukkoon loimilanganpätkiä. Jälkikäteen ajatellen olisin valinnut pohjaloimeksi keltaisemman sävyn kuin Pirkka-langan vilja. Mallinauhassa käytetty Paksu Pirkka on myös paksumpaa suhteessa pohjaloimeen kuin mitä alkupeiräisessä nauhassa. Saattaisin kokeilla tähän nauhaan punaiseksi loimilangaksi myös huopuvaa yksisäikeistä villalankaa.

Kansallismuseo KA8832

Kansallismuseo KA4754

Sakkola-Rautu

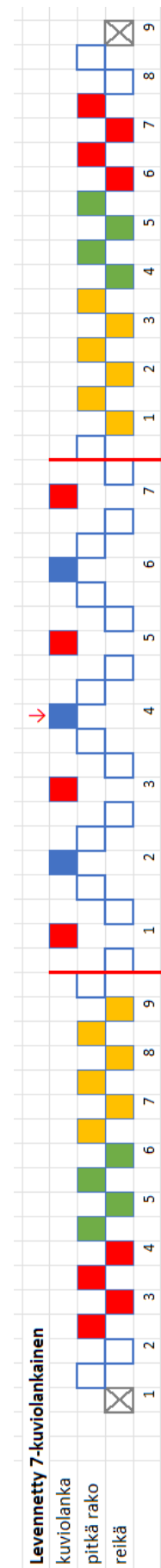
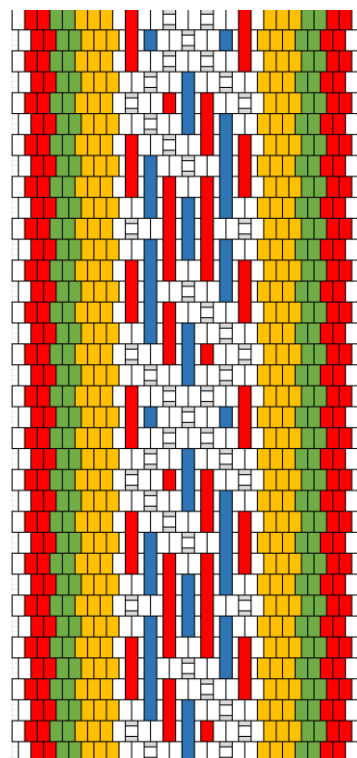
Loimi:

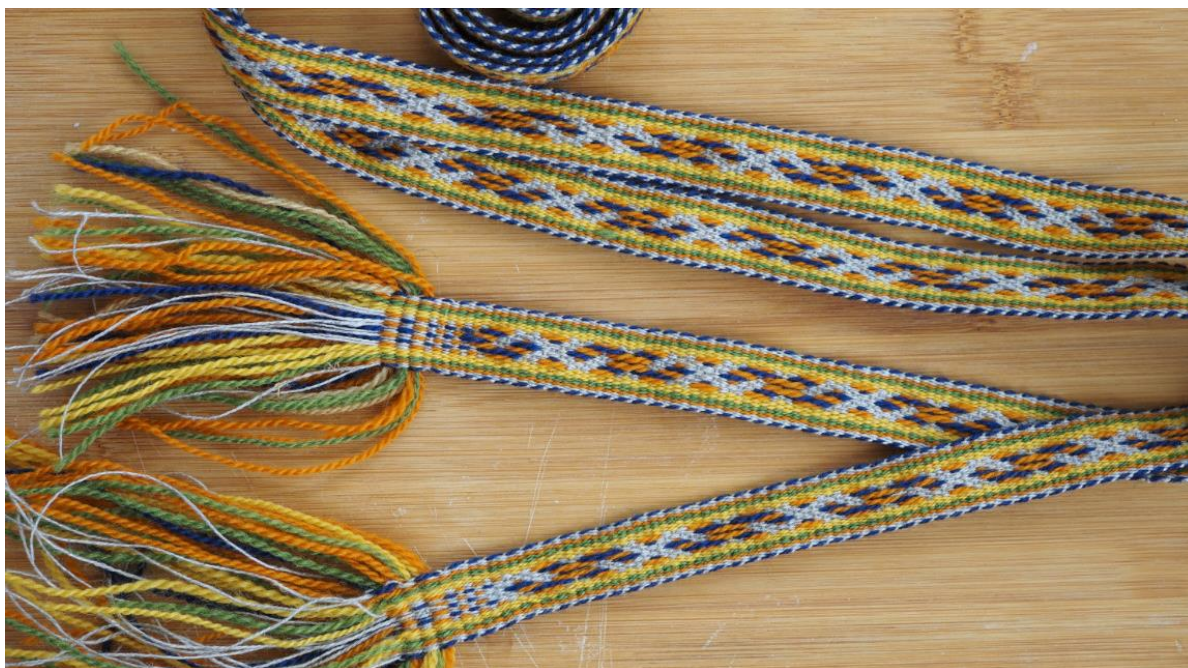
12 punainen
12 keltainen
3 sininen
8 vihreä
20 valkoinen

Kude: valkoinen

Esikuva: KA289 sekä Schvindt 1903, nro. 111. Nauhan päät on jätetty vapaaksi. Nauhan toisessa päässä on kudottu ruudukkoa ennen kokkaniekkakuvion aloittamista. Punainen on kirkas, sininen indigo ja vihreä ruohonvihreä. Keltainen on vaalea. Vihreä ja keltainen villalanka ovat kaksisäikeisiä ja ohuempia kuin punainen. Punainen lanka näyttää nauhan päissä paksulta ja huopuneelta. Sininen kuviolanka on kaksisäikeistä ja mahdollisesti ohuempaa kuin punainen kuviolanka. Pohjaloimi ja kude ovat tiiviskierteistä osittain valkaistua pellavalankaa. Nauhan leveys ei ole tiedossa.

Mallinauha: Leveys 25 mm. Kuviolankana on käytetty Novita Venlaa (tex 60×4, 100g=420m) sekä 6-säikeistä kalalankaa (tex 30×6, 100g=530m). Tässä nauhamallissa reunojen väriraidat ovat poikkeuksellisen paksut. Kutominen on helpompaa, jos käytät reunoihin ohuempaa lankaa kuin kuviolangat. Mallinauhassa reunat ja kuviolangat ovat samaa Novita Venlaa, mikä teki kutomisesta vaikeaa.

Sakkola-Rautu

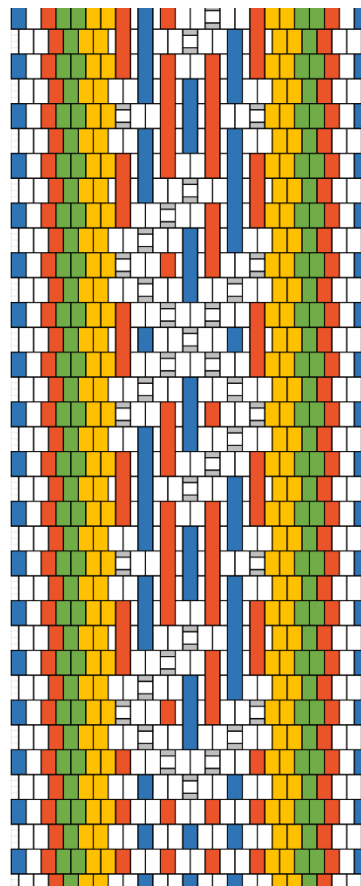
Loimi:

8 oranssi
8 keltainen
5 sininen
6 vihreä
20 valkoinen

Kude: valkoinen

Esikuva: KA288. Nauhan toisessa päässä kuteen joukkoon on lisätty langanpätkiä. Nauhan toisessa päässä on kudottu ruudukkoa ennen kokkaniekkakuvion aloittamista. Värit ovat oranssi, ruohonvihreä, keltainen ja indigonsininen. Ainakin osa villalangasta on kaksisäikeistä, osa mahdollisesti yksisäikeistä. Pohjaloimi ja kude ovat vaaleaa tiukkakierteistä pella-valankaa. Nauhan leveys ei ole tiedossa.

Mallinauha: Leveys 19 mm. Kuviolankana ohutta Pirkka-lankaa (tex 152×2, 100 g=400m) värit 306 mustikka, 110 hilla, 109 hunaja ja 3613 ruoho. Pohjaloimi ja kude ovat Garnhuset 16/2 lingarn -pellavaa väri oblekt (tex 102×2, 100g=490m). Pohjaloimen ja kuvioloimen paksuusero on tässä nauhassa juuri ja juuri riittävä. 16/2-pellavalanka on sopivaa nauhoihin. Tämä valkaisuaton väri kuitenkin on liian tumma.

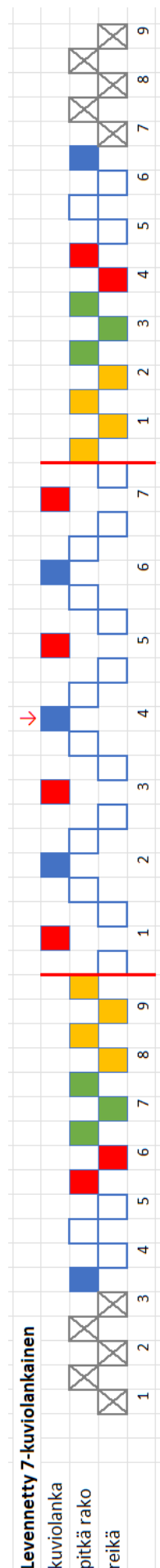

Levennetty 7-kuviolankainen

kuviolanka

pitkä rako

reikä

Kansallismuseo KA288

Kansallismuseo KA289

Sakkola-Rautu

Loimi:

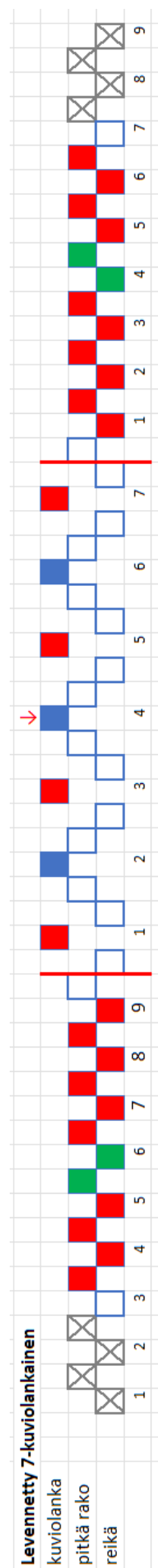
24 punainen
3 sininen
4 vihreä
18 valkoinen

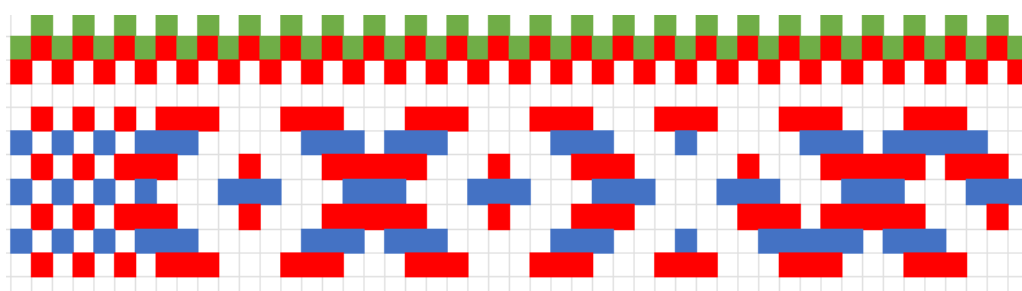
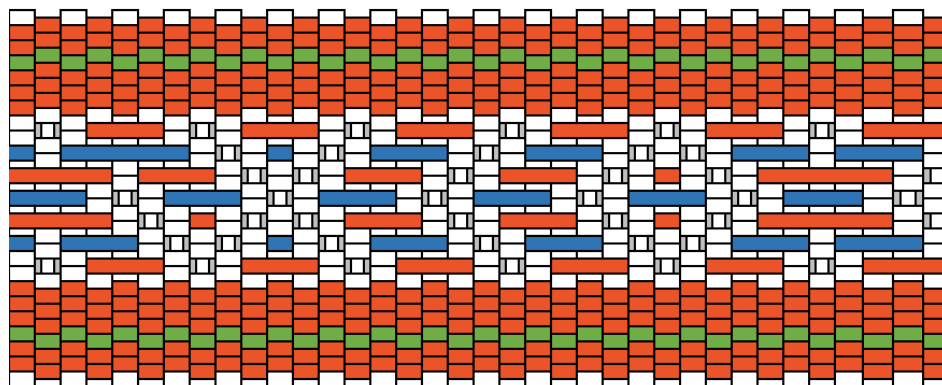
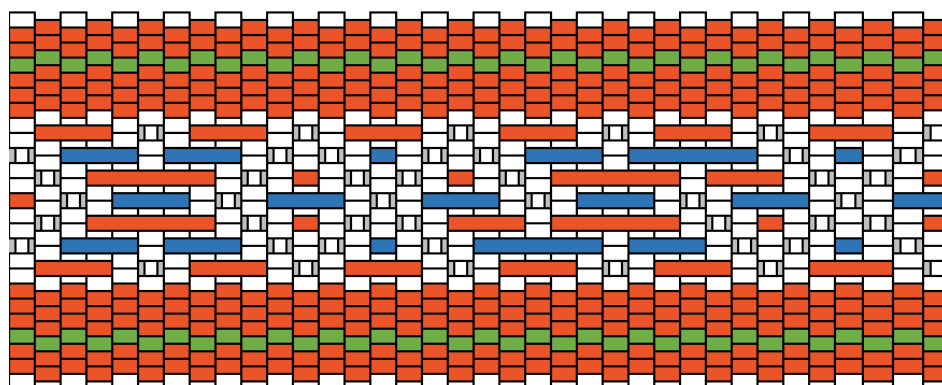
Kude: valkoinen

Esikuva: KA287; Schvindt 1903, nro. 110. Nauhan päissä kuteen joukkoon on li-säetty langanpätkiä. Nauhan päissä on kudottu ruudukkoa ennen kuvioinnin aloitta-mista. Toisessa päissä on pitkällä matkalla kudottu ristejä (jonka negatiivina muo-dostuu omenaisia) ja toisessa päissä kalanpurstoa – vasta sitten on aloitettu kokka-kuvio. Värit ovat punaoranssi, ruohonvihreä ja indigo-sininen. Nauhan päissä nä-kyvät villalangan päät ovat huopuneita. Pohjaloimi ja kude ovat ohutta vaaleaa tiukkakierteistä pellavalankaa. Mahdollisesti pohjaloimi on hieman tavallista ohuempaa käytettyyn villalankaan nähden. Nauhan leveys ei ole tiedossa.

Mallinauha: Leveys 30 mm. Kuviolankana on käytetty Garnhusetin 6/2 villalan-kaa (tex 156×2, 100g=320m). Lanka ei ole mitenkään suositeltavaa, koska se on heikkoa. Tämän nauhan olisi voinut ennemmin toteuttaa esimerkiksi ohuella Pirkka-langalla. Pohjaloimi sekä kude ovat Katia Lino -pellavalankaa (tex 111×3, 100g=300m). Katia Lino on ihan kiva lanka, mutta tähän projektiin se on liian pak-sua.

Sisällytin tästä nauhasta mukaan erillisen poimintakaavion, kuinka kuviot vaihtu-vat alkuperäisessä nauhassa.

Kansallismuseo KA287